

UCHWAŁA NR 781/XCIV/2024

RADY MIEJSKIEJ SIERPCA

z dnia 1 marca 2024 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023r. poz. 40) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023r. poz. 1634) Rada Miejska Sierpca uchwała co następuje:

§ 1

1. Udziela się odpowiedzi na skargę Wojewody Mazowieckiego w przedmiocie zaskarżenia Uchwały Rady Miejskiej Sierpca nr 396/XLVII/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie nr 686/LXXXIV/2023 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Sierpc – Zachód (etap III).
2. Odpowiedź na skargę, stanowi załącznik niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej do przedłożenia Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie niniejszej odpowiedzi na skargę wraz z dokumentacją dotyczącą zaskarżonej uchwały.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący

Rady Miejskiej

Zbigniew Długokęcki

Sierpc, dnia 01.03.2024 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa

Skarżący:

Wojewoda Mazowiecki

Plac Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa

Organ administracji:

Gmina Miasto Sierpc,

ul. Piastowska 11a, 09 – 200 Sierpc

reprezentowana przez:

Radę Miejską Sierpca

Odpowiedź na skargę

W związku z wniesioną w dniu 12 lutego 2024 r. skargą administracyjną Wojewody Mazowieckiego na uchwałę nr 686/LXXXIV/2023 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Sierpc – Zachów (etap III) Rada Miejska Sierpca udziela odpowiedzi na skargę i wnosi o jej oddalenie.

Uzasadnienie

W dniu 30 sierpnia 2023r. Rada Miejska Sierpca podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Sierpc – Zachód (etap III). Przedmiotowa uchwała została zaskarżona przez Wojewodę Mazowieckiego w trybie art. 93 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Z uwagi na ilość podniesionych zarzutów Rada Miejska Sierpca odnosi się do każdego z nich w sposób numeryczny.

Ad 1) Zarzut braku jednoznacznych ustaleń dot. zasad zabudowy i zagospodarowania terenu oznaczonego symbolem 7MN oraz brak powiązań części tekstowej z graficzną uchwały w odniesieniu do określenia ochrony obiektu ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków – dworu Wymyślin wynikających z wyznaczonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy umożliwiających rozbudowę tego obiektu. Na samym wstępie odnosząc się do powyższego zarzutu należy przywołać treść §4 ust. 1 uchwały nr 686/LXXXIV/2023 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 30 sierpnia 2023 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Sierpc – Zachód (etap III), zgodnie z którym ustalenia zawarte w tekście uchwały oraz na rysunku planu obowiązują łącznie. Wynika to z faktu, że w sposób graficzny nie jest możliwe określenie części ustaleń (co wynika np. z ograniczeń narzędzi rysunkowych lub np. treści mapy zasadniczej), stąd w uchwale zawiera się treści umożliwiające łącznie zinterpretowanie ustaleń aktu prawa miejscowego.

Dla terenu 7MN ustalone przeznaczenie podstawowe terenu to zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, a przeznaczenie uzupełniające – m.in. budynki gospodarcze, budynki garażowe (§ 20 ust. 1 i 2 uchwały). Ustalono dla niego również wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz gabaryty budynków, aby możliwe było zrealizowanie przeznaczenia terenu, o którym mowa w §20 ust. 1 i 2. Zapisy uchwały odnoszące się do zlokalizowanego na tym terenie obiektu ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków - §9 ust. 5, tj. „dla obiektu ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków wymienionego w ust. 4 lit. a) ustala się zakaz nadbudowy i rozbudowy” odnoszą się wyłącznie do tego obiektu (dworu Wymyślin). Cały teren 7MN nie jest objęty zakazem zabudowy, aby możliwe było zrealizowanie budynków przeznaczenia podstawowego i/lub uzupełniającego. Z kolei, aby możliwe było posadowienie zabudowy, niezbędne było wskazanie na rysunku planu linii zabudowy. Skarżący dokonuje zatem interpretacji załącznika graficznego z pominięciem jego części tekstowej, m.in. przywołanego powyżej § 4 ust. 1 uchwały. Skoro ustalenia planu w części tekstowej i graficznej obowiązują łącznie to należy je interpretować w ten sposób, że dla terenu 7MN możliwe jest realizowanie nowych budynków w ramach określonego przeznaczenia terenu (podstawowego lub uzupełniającego), dla których wyznaczona została linia zabudowy. Jednocześnie, dla istniejącego obiektu ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków obowiązują szczególne zasady obejmujące zakaz nadbudowy i rozbudowy. Określenie linii zabudowy oraz wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz gabarytów budynków dla terenu 7MN umożliwi zagospodarowanie tego terenu również w przypadku np. rozbiórki obiektu ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków lub budowy nowych budynków (co nie jest zakazane na podstawie ustaleń planu). W sytuacji, gdyby plan nie określił linii zabudowy oraz wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz gabarytów budynków, w miejscu rozebranego budynku dworu (sytuacja hipotetyczna, ale niewykluczona) teren 7MN miałby zablokowane dalsze możliwości inwestycyjne.

Reasumując nie można się zatem zgodzić ze stanowiskiem Wojewody, że nieprzekraczalna linia zabudowy umożliwi rozbudowę obiektu ujętego w wojewódzkiej ewidencji – sam fakt wyznaczenia linii zabudowy nie odnosi się wyłącznie do zlokalizowanego na tym terenie budynku zabytkowego dworu, odnosi się on do potencjalnej nowej zabudowy na tym terenie.

Z kolei ustalone w strefie ochrony otoczenia obiektu ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków zasady, tj. m.in. zagospodarowanie terenu oznaczonego symbolem 7MN w sposób niezakłócający ekspozycji obiektu ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków nie jest tożsame z zakazem zabudowy. Oznacza wyłącznie ograniczenia w sposobie lokalizowania nowej zabudowy, co należy rozumieć jako nakaz dostosowania skali i intensywności nowej zabudowy do istniejącego sposobu zagospodarowania terenu w strefie, jednakże nie oznacza całkowitego braku możliwości lokalizowania jakiegokolwiek nowej zabudowy. Jednocześnie należy wskazać, że projekt planu został uzgodniony przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (pismo o znaku DP.5150.36.2023 z dnia 26.06.2023 r.), przez co należy rozumieć, że ustalenia planu zawierają odpowiednie zapisy umożliwiające ochronę zabytków i dziedzictwa kulturowego.

Ad 2) Zarzut dopuszczalności możliwości lokalizowania zabudowy na części terenu 7MN stanowiącej pomnik przyrody

Aleja lipowa składająca się z 71 sztuk lipy drobnolistnej została ustanowiona pomnikiem przyrody na mocy Rozporządzenia Nr 17 Wojewody Mazowieckiego z dnia 9.05.2007 r. w sprawie pomników przyrody położonych na terenie powiatu sierpeckiego. Ochrona pomnika przyrody realizowana jest w oparciu o przepisy ww. rozporządzenia, co zostało usankcjonowane w § 9 ust. 10 i § 12 zaskarżonej uchwały. Analogicznie jak to wyjaśniono w pkt. 1, ustalenia zawarte w tekście uchwały oraz na rysunku planu obowiązują łącznie. Fakt wykreślenia na rysunku planu linii zabudowy na terenie 7MN w obrębie pomnika przyrody nie jest tożsamy z możliwością lokalizowania budynków, ponieważ – w tym zakresie – obowiązują przepisy odrębne, czyli przepisy ustanawiające pomnik przyrody i określające m.in. zakazy w stosunku do tych pomników. W przypadku cytowanego rozporządzenia jednym z zakazów jest zakaz niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu. Tym samym, mimo wrysowania linii zabudowy i możliwości lokalizowania budynków, w obrębie pomnika przyrody ta część ustaleń planu (czyli możliwość lokalizowania budynków) nie ma zastosowania z uwagi na przepisy odrębne. Natomiast fakt wrysowania linii zabudowy,

czyli możliwość lokalizowania budynków, w planie jest działaniem niejako wyprzedzającym zdarzenia przyszłe (jest działaniem projektowym), który będzie mógł mieć zastosowanie np. w przypadku naturalnej śmierci drzewa ustanowionego pomnikiem przyrody, kiedy to lokalizowania zabudowy nie będzie ograniczał fakt istnienia pomnika przyrody.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego oraz forma jego sporządzenia narzuca pewne ograniczenia co do możliwości zredagowania niektórych ustaleń. Rysunek miejscowego planu przedstawia niejako jeden wariant rozwiązań – nie jest możliwe graficzne przedstawienie sytuacji, które hipotetycznie mogą zaistnieć na danym terenie w okresie obowiązywania aktu. Oznacza to, że – odnosząc powyższe na zaskarżony dokument – rysunek planu nie przedstawi dwóch wariantów przebiegu linii zabudowy, tj. jednego wariantu uwzględniającego lokalizację drzewa-pomnika przyrody i drugiego wariantu uwzględniającego usunięcie danego drzewa-pomnika przyrody. W takich sytuacjach to zapisy uchwały doprecyzowują treść rysunku planu opisując te warianty poprzez wskazane ograniczenia lub szczególne zasady zagospodarowania. Nie można się zatem zgodzić ze stanowiskiem Wojewody, że ustalenia części tekstowej i graficznej są niespójne i wzajemnie sprzeczne. Sprzeczność dotyczyłaby sytuacji, gdyby dla omawianego terenu nie określono linii zabudowy, a w zapisach uchwały dopuszczono lokalizowanie zabudowy lub gdyby w uchwale napisano, że na rysunku planu oznaczono pomnik przyrody, a na rysunku nie byłoby graficznego oznaczenia tego pomnika. W omawianej kwestii nie zachodzi sprzeczność części tekstowej z graficzną, mamy tu do czynienia ze wzajemnym logicznym dopełnieniem zamierzonych ustaleń.

Ad 3) Zarzut braku jednoznacznych ustaleń dot. zasad zabudowy i zagospodarowania terenu oznaczonego symbolem 1KK oraz brak powiązania części tekstowej planu z graficzną uchwały, w związku z brakiem wyznaczenia na rysunku planu zabudowy linii zabudowy oraz określenia wskaźników intensywności zabudowy i minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej.

W wersji projektu planu udostępnionego właściwym organom do zaopiniowania i uzgodnienia dla terenu 1KK w uchwale zawarte były wskaźniki dotyczące intensywności zabudowy i minimalnego udział procentowego powierzchni biologicznie czynnej. Jedną z uwag PKP PLK S.A., zawartą w odpowiedzi (pismo

Nr ITS9.2111.407.2023.KCS.2 z dnia 16.05.2023 r.¹⁾ na wystąpienie Burmistrza Miasta Sierpca o uzgodnienie projektu planu, było usunięcia wskazanych zapisów. Poniżej załączamy wycinek z odpowiedzi PKP PLK S.A. w tym aspekcie. Z uwagi na sugestię zarządcy infrastruktury kolejowej, w ostatecznej wersji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego zaskarżoną uchwałą stosowne zapisy usunięto.

- 9) Z uwagi, że na obszarze kolejowym obowiązują przepisy odrębne ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, wnosimy o modyfikację treści § 39 ust. 2, 3 i 4 zgodnie z poniższym:
- ~~2. Ustalenia dotyczące scalania i podziału nieruchomości:
1) minimalna powierzchnia działki: 2000,0 m²;
2) minimalna szerokość frontu działki: 5,0 m.~~
  - ~~3. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej: 2000,0 m².~~
  - 4. Wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz gabaryty budynków przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy:
    - 1) wysokość zabudowy: maks. 15,0 m;
    - 2) wysokość budowli i urządzeń: maks. ~~20,0~~ **50,0** m;
    - 3) forma dachu i ukształtowanie głównych połaci dachowych: dowolne;
    - 4) intensywność zabudowy: od 0,0001 do 0,8;
    - 5) maksymalna powierzchnia zabudowy: 20% powierzchni działki budowlanej;
    - 6) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 15%."

Usunięcie dla terenu 1KK linii zabudowy określonej w zaskarżonej uchwale wynikało z opinii Miejskiej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej (uwagi przedmiotowej Komisji zawarto w protokole z jej posiedzenia z dnia 03.04.2023r.). Komisja, podobnie jak zarządca linii kolejowej wskazał jednoznacznie, że dla obszaru kolejowego (tj. terenu oznaczonego symbolem 1KK) obowiązują przepisy odrębne ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, a lokalizacja budynków i budowli przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy odbywa się w trybie ww. ustawy, niezależnie od ustaleń aktów prawa miejscowego. W kontekście powyższych uwag wersja projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, udostępnionego właściwym organom do zaopiniowania i uzgodnienia również nie zawierała linii zabudowy na terenie 1KK, i mimo to fakt ten nie został zakwestionowany zarówno przez zarządcę linii kolejowej, jak i Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego (Prezes UTK uzgodnił projekt pismem DOP.WUPM.481.436.2023.2.PDo z dnia 17.05.2023 r.).

Należy jednocześnie podkreślić, iż w przypadku planowanej inwestycji kolejowej na terenie zamkniętym obowiązują nie tylko przepisy wynikające z ustawy o transporcie kolejowym, ale także rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać

---

¹ Kopia pisma w aktach sprawy

budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 151, poz. 987 z późn. zm.). Rozporządzenie ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe oraz ich usytuowanie, przy zachowaniu przepisów Prawa budowlanego, odrębnych ustaw i przepisów szczególnych, a także ustaleń Polskich Norm. Dla inwestycji kolejowych należy spełnić wymagania określone rozporządzeniem, w szczególności przepisy działu II „Zabudowa i zagospodarowanie obszaru kolejowego” oraz działu III „Budowle kolejowe na liniach normalnotorowych” tego rozporządzenia. W przypadku inwestycji, które polegają na budowie lub przebudowie infrastruktury kolejowej oraz urządzeń i obiektów służących do prowadzenia ruchu kolejowego, w tym także do przewozu osób i rzeczy, zastosowanie mają również przepisy unijne dotyczące TSI. TSI to – zgodnie z art. 4 pkt 33 ustawy o transporcie kolejowym – specyfikacje obejmujące podsystemy lub ich części w celu spełnienia zasadniczych wymagań systemu kolei, ogłaszane przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – dla przykładu: w przypadku planowanej inwestycji obejmującej np. budowę lub przebudowę dworca, peronów, dojazdów do nich, w tym kładek i przejść podziemnych zastosowanie mają zapisy TSI PRM. Zatem jak wynika z powyższego, lokalizacja budynków i budowli przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy określona jest w dokumentach wyższego szczebla, a w planie miejscowym, po dokonaniu właściwych uzgodnień z zarządcami obszaru kolejowego, zawarto minimum ustaleń, które nie stoją w sprzeczności z właściwymi przepisami regulującymi kwestie lokalizacji i zagospodarowania terenów przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy.

Ad 4) Zarzut braku jednoznacznych ustaleń dot. zasad zabudowy i zagospodarowania terenu oznaczonego symbolem 1R i 2R w związku z brakiem określenia wysokości budowli rolniczych oraz minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej

Do opracowania miejscowego planu przystąpiono uchwałą Rady Miejskiej Sierpca Nr 210/XXII/2016 z dnia 18 maja 2016 r. Zgodnie z brzmieniem ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w wersji aktualnej na dzień przystąpienia do sporządzenia planu, w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej. W odniesieniu do terenów rolnych 1R, 2R nie ma zastosowania

pojęcie „działki budowlanej”, w związku z tym nie ma również zastosowania obowiązek określania minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej.

Ad 5) Zarzut sformułowania ustaleń dotyczących realizacja budynków mieszkalno – usługowych i zabudowy mieszkaniowo – usługowej na terenach 1MNU – 9 MNU

Celem wyznaczenia w miejscowym planie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług oznaczonych na rysunku planu symbolami MNU było m.in. umożliwienie lokalizowania funkcji mieszanej, tj. mieszkaniowej i usługowej w jednym budynku (tj. np. realizacja funkcji użytkowej w proporcji przekraczającej 30% funkcji użytkowej przewidzianej w ustawowej definicji budynku mieszkalnego jednorodzinnego) lub w dwóch odrębnych budynkach (tj. w budynku mieszkalnym jednorodzinny i budynku usługowym na jednej działce budowlanej). Z uwagi na powyższe w uchwale użyto sformułowanie „mieszkaniowo-usługowy”. W przypadku, gdyby celem organu było ustalenie przeznaczenia wyłącznie mieszkaniowego lub wyłącznie usługowego zastosowana zostałaaby funkcja odpowiednio MN (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna) lub U (zabudowa usługowa).

Ponadto, użyte w miejscowym planie określenie w §21 ust. 1 uchwały przeznaczenia podstawowego odpowiadają nomenklaturze wskazanej w załączniku nr 1 do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587)². W załączniku tym nie przewidziano oznaczenia graficznego i symbolizacji dla mieszanego przeznaczenia terenu, tj. mieszkaniowo-usługowego. Z tego względu w §21 ust. 1 uchwały nie został użyty termin „zabudowa mieszkaniowo-usługowa”, a dopiero w dalszych zapisach tego paragrafu zaznaczono możliwość realizowania budynków o funkcji mieszanej (mieszkaniowo-usługowego). Wobec braku legalnej definicji budynku mieszkalno-usługowego należy przyjąć, że budynek mieszkalno-usługowy to obiekt budowlany przeznaczony zarówno zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, jak i celom usługowym. W takim właśnie kontekście użyto sformułowania „mieszkaniowo-usługowy”

---

² Do projektów planów miejscowych sporządzanych lub zmienianych na podstawie uchwały o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu miejscowego podjętej przed dniem 24 grudnia 2021 r. stosuje się przepisy dotychczasowe, tj. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

w miejscowym planie i oznacza to, że budynek mieszkalno-usługowy nie stanowi ani budynku stricte mieszkalnego jednorodzinne, ani budynku stricte usługowego. Należy podkreślić, iż dopuszczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkaniowo-usługowej i budynków mieszkaniowo-usługowych nie stanowi naruszenia przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1225). Jest to próba ze strony Gminy Miasta Sierpc ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenów w sytuacji niezdefiniowanej w innych ustawach i rozporządzeniach, tj. np. sytuacji, gdy funkcja mieszkaniowa i usługowa stanowią np. po 50% powierzchni budynku. Ponieważ budynkiem mieszkalnym jednorodzinny pozostanie budynek, w którym są maksymalnie dwa lokale mieszkalne albo jeden lokal mieszkalny i jeden użytkowy o odpowiedniej powierzchni, to w przypadku próby wydzielenia przez inwestora w budynku dwulokalowym trzeciego lokalu użytkowego (nawet przy spełnieniu wymogu określenia jego powierzchni) skutkować to będzie zmianą kwalifikacji tego budynku z mieszkalnego jednorodzinne na budynek mieszkalno-usługowy. Takich sytuacji dotyczy właśnie użyte sformułowanie „mieszkaniowo-usługowy”.

Ad 6) Zarzut dopuszczenia na terenie oznaczonym symbolem 1KDG na odcinku graniczącym z terenem oznaczonym symbolem 4MNU do realizacji elementów budynków określonych § 2 pkt 3 tiret pierwszy, drugi i trzeci.

W odniesieniu do powyższego zarzutu podkreślamy, że sporządzający projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego związany jest stanowiskiem organu uzgadniającego. W tym aspekcie należy podkreślić, iż organ uzgadniający, tj. Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie nie wniósł zastrzeżeń i zaopiniował projekt miejscowego planu bez uwag (pismo I-1.465.138.2023.1.AG z dnia 19.05.2023 r.).

Ad 7) Zarzut wykroczenia poza zakres delegacji ustawowej w związku z modyfikacją ustawowego pojęcia „altany działkowej”

W odpowiedzi na powyższe organ administracji wskazuje, iż definicja altany działkowej zawarta w zaskarżonej uchwale pomija fragment ustawowej definicji w zakresie sformułowania „o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz o wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich, przy czym do powierzchni

zabudowy nie wlicza się tarasu, werandy lub ganku, o ile ich łączna powierzchnia nie przekracza 12 m²;". Jak wskazał Skarżący w skardze, pominięte elementy ustawowej definicji altany działkowej znajdują odzwierciedlenie w ustaleniach szczegółowych uchwały dla terenów oznaczonych symbolami ZD. Tym samym zapisy uchwały w §2 pkt 11 i w ustaleniach szczegółowych (§27 ust. 3 – w zakresie części ustawowej definicji obejmującej sformułowanie „o powierzchni zabudowy do 35 m²” oraz sformułowania „przy czym do powierzchni zabudowy nie wlicza się tarasu, werandy lub ganku, o ile ich łączna powierzchnia nie przekracza 12 m²”; §27 ust. 4 pkt 1 lit. a w zakresie części ustawowej definicji obejmującej sformułowanie „o wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich”) dla terenów oznaczonych symbolami ZD są zbieżne z definicją ustawową i nie stanowią naruszenia przepisów wyższego szczebla. W kontekście powyższego wskazany zarzut jest bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe Rada Miejska Sierpca wnosi jak na wstępie.

Wyniki głosowania

Głosowano w sprawie: Uchwała RM ws. udzielenia odpowiedzi na skargę.

ZA: 9, PRZECIW: 0, WSTRZYMUJĘ SIĘ: 1, BRAK GŁOSU: 0, NIEOBECNI: 5

Wyniki imienne:

ZA (9)

Zbigniew Długokęcki, Sławomir Wojciech Jaworowski, Dariusz Malanowski, Maciej Malanowski, Krzysztof Rudowski, Piotr Łukasz Rzeszotarski, Wojciech Andrzej Skorłutowski, Jerzy Zbigniew Stachurski, Joanna Marta Szewczykowska

WSTRZYMUJĘ SIĘ (1)

Barbara Gil

NIEOBECNI (5)

Artur Dariusz Balcerowski, Waldemar Frydrychowicz, Paweł Michał Grabowski, Krzysztof Kacperski, Krzysztof Skrzyński

Głosowanie zakończono w dniu: 1 marca 2024, o godz. 08:28